

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 2. februar 2015 stillet følgende spørgsmål nr. 123 (BEU alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Finn Sørensen (EL).

17. februar 2015

J.nr. 2015-0001467

Spørgsmål nr. 123:

”Ministeren bedes kommentere phd-afhandling v./ Iben Nørup: "Arbejde og sygdom og om at være en del af fællesskabet" (jf. http://vbn.aau.dk/files/207555674/Iben_N_rup_EPUB.pdf), hvori det bl.a. konkluderes, at evt. manglende arbejdsdeltagelse ikke er årsagen til den sociale eksklusion, som kronisk syge og mennesker med handicap er udsat for, ligesom arbejdsmarkedsdeltagelsen i sig selv heller ikke er løsningen på den sociale eksklusion. Ministeren bedes samtidig gøre rede for, om afhandlingen giver anledning til at genoverveje reformerne af førtidspension, fleksjob, kontanthjælp og sygedagpenge, der alle bygger på den forudsætning, at arbejdsmarkedsdeltagelse er forudsætningen for bedre helbred for og social inklusion af denne samfundsgruppe”

Endeligt svar:

Jeg vil gerne understrege, at det grundlæggende mål med reformerne af førtidspension og fleksjob, kontanthjælp og sygedagpenge er, at flest muligt kommer i arbejde og uddannelse. Borgere skal ikke unødigt fastholdes i passiv offentlig forsørgelse.

Det er på tværs af reformerne samtidig udgangspunktet, at en beskæftigelsesrettet indsats ikke kan stå alene, når det gælder borgere med komplekse problemer. Derfor har vi styrket mulighederne for en tværfaglig indsats.

Selvom reformerne har haft kort tid til at virke, kan vi se, at de på flere punkter begynder at virke, som de var tænkt. Færre unge modtager uddannelseshjælp, og flere overgår i stedet til ordinær uddannelse. Tilgangen til førtidspension – særligt for de unge - er reduceret væsentligt. Flere borgere tilbydes en tværfaglig indsats i et resourceforløb eller jobafklaringsforløb. Fleksjobordningen er blevet målrettet til dem med størst behov, hvilket ser ud til at have styrket adgangen til fleksjob for mennesker med en begrænset arbejdsevne.

Afhandlingen, der henvises til i spørgsmålet, konkluderer, at eksklusion fra arbejdsmarkedet ikke i sig selv medfører øget social eksklusion, og omvendt, at deltagelse på arbejdsmarkedet ikke i sig selv medfører social inklusion.

Samtidig hæfter jeg mig imidlertid også ved, at det i afhandlingen anføres, at det ville være en forkert konklusion at drage, at det ikke er nødvendigt at lave en beskæftigelsesindsats generelt eller specifikt over for kronisk syge og handicappede. Det konstateres også i afhandlingen, at der er rigtig mange begrundelser for såvel samfundet som den enkelte, til at der fortsat skal føres en aktiv arbejdsmarkeds- og beskæftigelsespolitik, og at afhandlingens konklusion derfor ikke er, at beskæftigelse ikke er vigtig.

Afhandlingen giver mig derfor heller ikke anledning til at genoverveje reformerne, og jeg er tilfreds med reformernes foreløbige resultater, selvom vi ikke er i mål endnu.

Venlig hilsen

Henrik Dam Kristensen